SUBMITTED BY
Irmgard

ON
09.09.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Trebuie să arzi din interior

Pentru evanghelizare, trebuie să fii tu însuți plin de entuziasm

„Carisma înseamnă ca cineva să ardă din interior, iar acest lucru să se simtă și în exterior.”

(Gerhard Schöne)

În tine trebuie să arzi ceea ce dorești să aprinzi în ceilalți

(Citat din Augustin, 354-430 d.Hr.)

Cum poate cineva să răspundă dorinței și nevoii lumii dacă nu poartă cu sine „leacul” care înlătură problema de la rădăcină? Iubirea, puterea și atotputernicia lui Isus, care ard ca un foc în noi prin Duhul Sfânt, sunt răspunsul la dorința și nevoia lumii. Acest foc poate fi obținut de oricine îl dorește. Se poate răspândi către oricine și către toți cei care îl doresc. Dar cum putem transmite acest foc dacă noi înșine nu ardem? Cum poate fi satisfăcută dorința lumii dacă nu îi aducem noi înșine focul?

Toată lumea își amintește momentul în care a fost aprinsă de Isus. Unii aproape că nu au putut să țină acest foc doar pentru ei și au dorit să-l transmită mai departe. Alții poate că au strălucit atât de puternic în fața celor din jur, încât oamenii au observat focul care ardea atât de evident.

Este un miracol de fiecare dată când oamenii ajung să experimenteze iubirea și puterea lui Dumnezeu în viețile lor și încep să ardă și ei.

A arde tu însuți

„Strălucirea înseamnă când cineva arde în interior și tu simți asta în exterior.”

(Gerhard Schöne)

Focul are trei caracteristici:

Focul dă lumină. Lumina sperie anumite animale, în timp ce pe altele le atrage. Transpus la oameni: cei cărora le place să-și trăiască viața ascunși nu vor ca lumina să pătrundă în viețile lor. Alții o doresc cu ardoare.

Focul dă căldură. Căldura este vitală pentru ființele umane. Căldura reprezintă, de asemenea, siguranță – cu o pătură caldă în fața șemineului – te simți ca acasă.

Focul arde orice este combustibil și purifică metalul. Biblia ne oferă astfel o imagine frumoasă a procesului de vindecare. Argintarul știe dacă argintul este pur atunci când se vede reflectat în el.

Incendiarilor spirituali

„O femeie în vârstă din Statele Unite s-a rugat cu credință pentru tânărul și dinamicul George. Rugăciunea ei era ca acest tânăr nu numai să ajungă la credință, ci să devină și misionar. A început să se roage pentru el încă de când acesta era la liceu. Timp de mulți ani s-a rugat fără ca nimic să se întâmple. George a crescut într-o familie în care cunoașterea personală a lui Dumnezeu nu era o prioritate. Într-o zi, George a primit prin poștă o copie a Evangheliei după Ioan. Apoi, în martie 1955, Billy Graham a ținut o cruciadă la Madison Square Garden. Pentru prima dată, George a auzit un mesaj clar despre iubire. La acel eveniment, George a ales mântuirea, care i-a fost oferită prin Isus Hristos, și și-a predat viața crucii. Unii oameni se întreabă dacă astfel de decizii pot avea cu adevărat efecte de durată. George Verwer ar răspunde la aceste îndoieli astfel: „Vă spun că ceea ce mi s-a întâmplat în acea noapte, cu mulți ani în urmă, a fost o realitate în inima mea și a rămas așa în fiecare zi a vieții mele, încă din acea noapte.” Rugăciunea plină de credință a acestei doamne în vârstă a fost ascultată, iar din acea rugăciune a luat naștere organizația misionară mondială OM (Operation Mobilization). Mii de oameni se află pe câmpul misionar alături de această organizație, ducând iubirea lui Isus în lume. O luptătoare credincioasă în rugăciune, care s-a rugat cu credință până când Dumnezeu i-a ascultat cererea – o „incendiatoare spirituală”!

Emaús – Isus aprinde din nou focul

Studiu biblic pe baza textului din Luca 24:13 și următoarele.

Partea I

Unde se află semnele de întrebare care te privesc de prospețimea credinței?

... inima a devenit leneșă (v. 25)
Cât de des ne găsim în situația de a nu înțelege o situație din viața noastră. Ne întrebăm „De ce?” și „De ce?” a trebuit să se întâmple ceva. În astfel de situații din viață, există un mare pericol ca inimile noastre să devină lenețe. Ucenicii de la Emaus aveau multe întrebări, nu puteau înțelege ce se întâmpla și își lăsau capetele în jos.

Ceea ce știi despre Isus are puterea de a-ți umple viața de zi cu zi cu bucurie?

... există tristețe în loc de bucurie (v. 17)
Chiar și adevărurile elementare ale mântuirii (mormântul este gol – EL TRĂIEȘTE!! v. 22) nu mai provoacă bucurie ucenicilor. Și noi știm, teoretic, tot ce a făcut Isus pentru noi și ce suntem prin EL. Dar oare este aceasta mai mult decât o simplă cunoaștere intelectuală?

Ce îți captează privirea, încât nu-L poți percepe pe Isus?

... Domnul care este aproape, prezent, nu mai este perceput și recunoscut.
Deși Isus merge alături de ei, ei nu-L recunosc. Ochii lor sunt parcă fixați (v. 16). Și noi vedem adesea tot felul de lucruri: problemele noastre cu diverse persoane și cu noi înșine – dar pe Isus, care merge alături de noi și este mereu cu noi, nu-L percepem. Suntem fixați pe grijile noastre.

Oare și noi jeleam experiențele de credință din trecut pentru că astăzi nu mai trăim nimic alături de Isus?

... ei privesc înapoi cu nostalgie și trăiesc cu gândul la trecut (vv. 18-19).
Pentru ucenici, momentele de vârf ale credinței lor se află exclusiv în trecut. Atunci L-au trăit pe Isus. Acum scormonesc în trecut: da, atunci a fost ceva puternic – dar astăzi?

Ce promisiuni cunoști? Prin ce se vede că crezi în ele și că ai o încredere de neclintit în ele?

... credința este slabă.
Promisiunile și asigurările din Biblie (profețiile din versetul 25) nu mai prind rădăcini în viața de zi cu zi. Puterea lor îmi rămâne inaccesibilă. Știu multe lucruri cu mintea, dar nu mai reușesc să le pătrund în inimă. Promisiunile Bibliei își pierd strălucirea. Deși le cunosc, ele nu-mi dau motivație și putere pentru viața mea.

Cât de ușor îmi este să mă supun voinței lui Dumnezeu, mai ales când îmi doream cu adevărat altceva?

... în adâncul sufletului nostru se află dezamăgirea, pentru că totul a ieșit altfel decât speram. „Sperăm că El este Cel care va răscumpăra pe Israel" (v. 21). Ucenicii erau dezamăgiți de Isus. De ce nu a făcut El lucrurile așa cum ne-am gândit și am dorit noi? El este pur și simplu Domnul suveran care nu greșește niciodată. Cât de repede ni se întâmplă și nouă să-L facem pe Isus instrumentul dorințelor noastre.

||

Partea a 2-a

Ce te-a descurajat?

Cauze ale frustrării în general:

„Dacă nu poți să-i incitezi pe ceilalți, înseamnă că tu însuți trăiești încă în păcat."

(Klaus Bockmühl)

- Când **păcatul (recurent)** ne chinuie și ne îndepărtează mereu de Dumnezeu.
- Când nu putem **ierta pe ceilalți** (fiind legați în interior)
- Când suntem atât de ocupați să facem **lucruri pentru sfințenia lui Dumnezeu,**încât nu mai avem timp să ne reîncărcăm cu puterea Lui. Am uitat cum este să ne odihnim în sânul lui Dumnezeu. Prea des uităm că și noi putem fi slujiți.
- Când, la un moment dat, **stagnăm** – fără să ajungem nicăieri, deoarece mândria ne ține pe loc, de exemplu
- Când **preferăm să-i ajutăm pe alții,** în loc să avem grijă de creșterea noastră spirituală, lăsându-i pe alții să ne ajute
- Când **ne macină îndoielile** și nu ne luăm timpul necesar să le înfruntăm și să le depășim

Frustrarea în evanghelizare

Poate că dezamăgirea încă te macină adânc când te gândești la tema „evanghelizării".

Exemplul 1: Am dus un prieten la evenimentul de evanghelizare – evanghelistul era extrem de insistent – mi-a fost foarte rușine că prietenul meu a trebuit să suporte asta – sunt supărat pe idiotul ăsta de vorbitor – cine știe dacă colegul meu nu o să te evite pentru totdeauna de acum încolo...

Exemplul 2: Mi s-a cerut să țin un scurt discurs la un turneu regional de floorball. Totul se învârtea în jurul sportului. Apoi a fost anunțată o pauză de 15 minute. Iată-mă acum stând în fața copiilor, pe fețele cărora se citea: „Fă-o scurtă, ca să putem continua să jucăm!" Complet devastat după discurs – gândurile îmi zburau prin cap: „A meritat măcar? 15 minute și apoi direct înapoi la joc – cu siguranță a fost doar un exercițiu de formă pentru conducători, mai bine l-am fi omis cu totul!"

Exemplul 3: Ani de zile le-am vorbit tinerilor mei despre Isus, am încercat să-l fac plăcut, să-i invit la o viață alături de El – dar niciunul dintre ei nu a ajuns la credință alături de mine. Dar apoi, la o slujbă pentru tineri dintr-o altă biserică – acolo se întâmplă – ei se hotărăsc să trăiască alături de Isus. De fapt, aș putea să mă bucur, dar mă întreb: De ce nu alături de mine? Ce fac greșit? Ce are acest alt

predicator și eu nu am? Are vreun rost efortul meu?

Cunoașteți acest gen de experiențe frustrante? Ați vorbit vreodată despre ele? Desfășurați-vă sentimentele. Exprimați-le cu voce tare. Scrieți pe o foaie separată experiența voastră frustrantă legată de evanghelizare.

Împărtășiți-vă experiențele unii altora și depuneți-le pe cruce în rugăciune. Ardeți simbolic foaia cu experiențele frustrante.

Foaia voastră aparține acum trecutului. Frustrarea se află acum acolo unde îi este locul – pe cruce!

||

Partea a 3-a

Isus pentru tine

V15: „Isus s-a apropiat.” El se apropie de tine, El este acolo pentru tine și El este de partea ta. El vede că fitilul tău abia mai arde și Îi pasă de tine. Îi pasă de tine când ești la pământ, când nu-ți mai place nimic, când ești frustrat și dezamăgit. Deznădejdea ta nu-L lasă pe Isus indiferent, ci Îl determină să acționeze. El ia inițiativa. El nu vrea ca fitilul tău care arde mocnit să se stingă complet. El vrea să te aprindă din nou.

Cum face El asta?

Pentru tine... în două

V. 14 „...ei discutau între ei despre aceste lucruri.”: nu rămâne singur cu frustrarea ta. Fii sincer și cu ceilalți. Exprimă în conversație ceea ce te mișcă. Fiecare lider ar trebui să aibă un astfel de confident în fața căruia să poată fi sincer.

V. 15 ... în cadrul unei conversații, Isus se apropie. Ca și cum Isus s-ar apropia de noi tocmai acolo unde devenim sinceri unul față de celălalt.

V. 17 El se alătură conversației. Acest lucru ridică conversația deasupra nivelului pur interpersonal. Dintr-o dată, Isus se implică activ și dă conversației o altă direcție; El deschide o perspectivă diferită.

Pentru Tine ... în rugăciune

În cele din urmă, cei doi descurajați nu mai sunt concentrați asupra lor înșiși, nu mai sunt doar preocupați de problemă – ci sunt alături de Isus – concentrați asupra Lui. În dialog cu El. O viață de rugăciune plină de viață este indispensabilă, deoarece prin ea Îl aducem pe Isus în mijlocul a ceea ce ne mișcă. Viața noastră de rugăciune va fi mereu contestată, deoarece Adversarul nu vrea ca noi să ne îndreptăm spre Isus. El știe că, dacă îl chemăm pe Isus, El va fi implorat și va veni să intervină.

Exemplu: renașterea din Uganda a început cu doi pastori descurajați care au devenit sinceri unul cu celălalt. Ei și-au mărturisit reciproc că nu mai rămăsese nimic din dragostea și pasiunea lor pentru Isus. Apoi s-au rugat împreună pentru înnoire. Acesta a fost începutul discret al unei mari mișcări spirituale care se simte și astăzi în Uganda.

Pentru tine... în Cuvântul lui Dumnezeu

V. 32: Un foc nou se aprinde acolo unde oamenii „deschid Scripturile”. Cuvintele lui Dumnezeu rămân în continuare mijlocul cel mai popular și mai eficient al lui Isus de a te aprinde din nou. Cuvântul lui Dumnezeu este locul în care ucenicii descurajați primesc un foc nou de la Dumnezeu. Cuvintele Lui sunt pâinea sufletului tău

Citirea Bibliei va fi întotdeauna contestată. Căci dușmanul nu vrea ca tu să te aprinzi de dragoste pentru Isus. Nu citi întotdeauna Biblia cu un motiv ascuns: ce pot transmite altora (în cadrul grupului de tineret), ci mai întâi cu gândul: ce vrea Dumnezeu să-mi dea acum? Citește Biblia mai întâi pentru tine însuți! Interpretarea Bibliei și povestirea istoriilor biblice în lucrarea cu copiii și tinerii (dar și în celelalte aspecte ale lucrării bisericești) vor trebui să rămână punctul central, dacă vrem să aprindem focul și în ceilalți.

„În fiecare dimineață citesc 4 capitole din Proverbe și 5 capitole din Psalmi. Proverbele mă apropie de oameni; Psalmii mă apropie de Dumnezeu.”
(Billy Graham)

Citesc Cuvântul lui Dumnezeu; chiar și T? Studiez Biblia?

Permit oare ca Cuvântul lui Dumnezeu să mi se dezvăluie prin Isus? Mă străduiesc să înțeleg mai profund, să interpretez? Sau rămân mereu doar la suprafață?

Cred ceea ce citesc? Cer să am credință în promisiunile Lui? (v. 25: Ucenicilor le lipsea, mai presus de toate, credința; cf. Evrei 11:1)

Dacă ai o astfel de credință – cum se manifestă aceasta? (Ce îndrăznești să faci? Pe ce te bazezi?)

||

Pentru tine... pe cruce

Lasă crucea să te aprindă din nou

„Și s-a întâmplat că, pe când stătea la masă cu ei, a luat pâinea, a mulțumit, a frânt-o și le-a dat-o. Atunci li s-au deschis ochii și L-au recunoscut.” (v. 30-31)

... se întâmplă atunci când Isus ajunge la esența lucrurilor, la cel mai important lucru dintre toate – moartea Sa pe cruce. El vorbise despre aceasta și înainte (v. 26): „Oare nu trebuia să sufere Hristos?” – Isus a demonstrat acest lucru pe baza profețiilor; acum El ilustrează acest lucru prin pâinea frântă, le-o împarte, iar ei înțeleg:

„Acesta este pentru mine!”

El a făcut asta pentru mine.

Apoi, dintr-o dată, când se ajunge la evenimentul central al mântuirii, ochii lor se deschid și îl recunosc pe Iisus Hristos.

Esența și punctul central al mesajului biblic este că Isus a murit pe cruce pentru păcatele mele, pentru ca eu să fiu iertat, pentru ca eu să fiu mântuit, pentru ca eu să trăiesc din nou într-o relație împăcată cu Tatăl. Acesta este centrul Evangheliei. Aceasta este vestea bună care mântuiește. Acest mesaj se regăsește în întreaga Biblie – de la Geneza până la Apocalipsa! Planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru tine!

Pentru a nu pierde din vedere ceea ce s-a întâmplat la cruce, sărbătorim în mod regulat Cina Domnului. Acolo, ceea ce a făcut Isus pentru noi devine, literalmente, trup și sânge pentru noi. El, Pâinea vieții, le dă ucenicilor să mănânce din Pâinea vieții. El ne invită la masa Sa. El ne dă ceea ce avem cu adevărat nevoie. El ne asigură tot ce ne trebuie. El ne dă iertare. El ne dă curățire. El ne dă veșnicia.

Oare punctul central al Evangheliei, „Isus a murit pentru mine pe cruce”, este cel mai important lucru din lume care mă mișcă, mă face să fiu preocupat și recunoscător în același timp?

„Mai suntem noi oameni afectați? Cei care nu sunt ei înșiși afectați nu pot să-i afecteze pe alții.”

Promisiuni pentru tine

Isus îți spune:

„Nu voi frânge trestia încovoiată, nu voi stinge fitilul care pâlpâie.” Matei 12:20 – nici măcar în cazul tău.

„Am venit să aprind un foc pe pământ și aș vrea ca acesta să fi izbucnit deja.” Luca 12:49 – prin aceasta El se referă și la tine

Isus te invită acum la El. El este Domnul care ține la tine, care îți cunoaște frustrările, care îți înțelege dezamăgirile, care te caută și vrea să te ajute să te ridici. Este același Domn care le-a dat puterea ucenicilor Săi la Rusalii – ca un foc din cer, El și-a trimis Duhul și își aprinde poporul cu el.

3_În tine trebuie să arzi_YW

Surse:

Autori: Thomas Lorenz și Philippe Diener

Conținut, imagine de copertă, drepturi de autor:

www.besj.ch

Weitere Informationen

Etichete
Evanghelizare
Difuzare
Pasiune
Angajați
Inspirație

Vârsta
Nu sunt disponibile date.

Număr de participanți
Nu sunt disponibile date.

Biblia
Subiect:

Durată
Nu sunt disponibile date.

Material
Multă muncă

Descărcare fișier
Fișier disponibil pentru descărcare

KI Generierter Inhalt
Conținut
Etichete
Vârsta
Număr de participanți
Biblia
Durată
Material

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/ro/wiki/art/trebuie-sa-arzi-din-interior